SN DEBATT
SKATTENYTT

Advokat Jan Thörnhammar

Vad är den ''egentliga innebörden''?

Under den gångna taxeringsperioden har företrädare för skattemyndigheter deltagit i debatten om skattelagsstiftningen på ett sätt som tidigare varit förbehållet politiker. Länsskattemyndigheten i Stockholm har exempelvis haft mycket bestämda åsikter om det klandervärda i ''skatteplanering'' och den löpande granskningen har i flera fall skett under revisionsliknande förfaranden. Erfarenhetspromemorier har skrivits och slutsatserna beträffande Probo och Adepten har presenterats i massmedia som gällande rätt. Jag kan naturligtvis inte överblicka antalet underrättelser men det torde finnas fog för misstanken att en ovanligt stor del därav riktas mot s k skatteplanering. Det anmärkningsvärda är inte antalet avvikelser utan motiveringarna i många av dessa. Avdrag har vägrats för reaförluster, räntekostnader, nedskrivning på inventarier m m med samma motivering trots avdragens olika art. Slutsatsen av motiveringen har varit att den skattskyldige ''köpt ett avdrag''.

Riksskatteverket (RSV) har i anslutning till diskussionen om bl a kommanditbolag, tillskrivit landets länsskattechefer med hur man ifrån verkets sida tolkar rättsläget. I allt väsentligt anförs att åtskilliga av de s k kommanditbolagsuppläggen har genomförts på sådant sätt att de är att betrakta som avdragsköp.

Med hänvisning till RÅ 1987 ref 87 skall man istället se till att det i själva verket varit fråga om betalning för att få tillgång till en handling som kan ligga till grund för ett avdragsyrkande. Vidare åberopas RÅ 82 Aa 184 vari fråga varit om skenrättshandlingar. RSV poängterar dock att transaktionerna inte kan underkännas

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40

bara på den grunden att de är skattemässigt fördelaktiga. För att kunna vägra avdrag måste tre kriterier vara uppfyllda, nämligen,

1) Andelarna (i KB) skall ha saluförts i organiserad form som "upplägg" för att erhålla skatteavdrag.

2) Transaktionerna har ingen eller endast försumbar ekonomisk betydelse vid sidan om skatteeffekterna samt

3) Delägandet är kortvarigt och passivt.

Det finns anledning att utifrån flera grundläggande rättssäkerhetskrav allvarligt ifrågasätta vad RSV verkligen menat och åsyftat med skrivelsen. I allt väsentligt saknar skrivelsen rättslig argumentering och den som inte läser det aktuella rättsfallet RÅ 1987 reg 78 (RÅ 82 Aa 184 bortser jag ifrån eftersom inte heller RSV synes åberopa sken i den nu aktuella bedömningen) löper risken att bli vilseledd. Till yttermera visso kan det ifrågasättas om de åberopade rekvisiten i sig har sådan självständig betydelse och är förankrade i antingen lag, praxis eller doktrin att de utgör bärkraftiga argument för ett underkännande av de yrkade avdragen. För att placera frågeställningen i sitt naturliga sammanhang görs en kort tillbakablick.

Skatteplanering och skentransaktioner

Skatteplanering har under 1980-talet blivit en massprodukt. Utbyggnaden av skattesystemet, stora reavinster och ett bibehållet högt skattetryck har fört med sig ett växande intresse för skattereducerande åtgärder. Det är därför naturligt att såväl lagstiftaren som skattemyndigheterna reagerat med olika typer av motåtgärder. Problemet är dock inte nytt. Vad som möjligtvis är nytt är omfattningen.

Skentransaktioner, d v s transaktioner utan reellt innehåll, har RR underkänt skattemässigt allt sedan 1930- talet, RÅ 1943 fi not 712, 1949, fi not 278 samt 1964 fi not 1297.

Skatteflyktstransaktioner, d v s transaktioner som formellt och reellt är avsedda att vara oantastliga, men som ger en icke avsedd positiv skatteeffekt, har skattemyndigheterna haft svårare att komma tillrätta med. RR:s praxis har varit restriktiv och formalistisk. Man har i allmänhet respekterat den civilrättsliga form som den skattskydige valt för viss transaktion. De vidtagna åtgärderna har bedömts utifrån objektiva kriterier och domstolen har inte tillmätt den skattskyldiges kringgående syfte någon självständig skatterättslig betydelse, (RÅ 1951, ref 8, Nymanssonsmålet).

Nordbäcksmålet och vissa följdverkningar

Det s k Nordbäcksmålet RÅ 1953 ref 10 har haft stor betydelse för rättsutvecklingen när det gäller åtgärder mot skatteflykt. Målet var ett pleniavgörande och utgången innebar att RR:s majoritet slog fast att vid prövningen av om en rättshandling med oriktig benämning förelåg eller ej skulle man pröva varje led i en transaktionskedja för sig.

Minoriteten menade däremot att man skulle se alla transaktionerna i det aktuella fallet som en och jämföra effekten före och efter det att de vidtagits. Nord-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40

bäcksmålet väckte stort uppseende och ledde till att 1953 års skatteflyktskommitté tillsattes för att undersöka behovet av en generalklausul mot kringgående av skattelag. I sitt betänkande SOU 1963:52 tar kommittén av rättssäkerhetsskäl avstånd från tanken på en generalklausul. Kommittén förordar i stället snabba seliktiva lagstiftningsåtgärder när fall av kringgående av skattelagen upptäcks. Den inriktning som skatteflyktskommittén anvisade följdes av statsmakterna. Ett stort antal lager tillkom mot olika kringgående transaktioner, t ex vinstföretagstransaktioner, interna aktieöverlåtelser, Lundintransaktioner och partsrederier m m.

Från senare tid märks ändrade regler för avkastningsfonder, begränsningen av avdrag för förskottsränta och förslaget till ändrade beskattningsregler vid avyttring av andelar i handelsbolag samt begränsning att utnyttja reaförluster vid avyttring av yngre aktier m m.

Tanken på generalklausul mot skatteflykt försvann dock inte från den politiska debatten. När nya former av skatteflykt framkom var riksdagen tvungen att skapa nya lagregler. Dessutom ansågs det uppenbart att vissa typer av skatteflykt lämnades opåtalade eftersom det inte fanns möjlighet att i praktiken ingripa med speciallagstiftning. Med hänsyn till bl a dessa problem var riksdagen 1980 mogen att anta en generell lag mot skatteflykt. Till grund för lagstiftningen ligger bl a ett betänkande från en arbetsgrupp inom företagsskatteberedningen SOU 1975:77.

Allmän skatteflyktsklausul, tillkom efter en departementspromemoria, DSB 1978:6 Lag mot skatteflykt och lagens tillämpningsområde utvidgades fr o m 1 mars 1983. Vad lagstiftaren ville åstadkomma med generalklausulen var en allmänpreventiv effekt. Den som planerar skatteflyktsåtgärder skall inte kunna räkna med framgång bara för att han funnit en metod som formellt överensstämmer med de materiella beskattningsreglerna. I förarbetena betonades även denna gång vikten av att kraven på rättssäkerhet inte eftersattes. I kraven på rättssäkerhet ligger i första hand att de skatteskyldiga skall ha rimliga möjligheter att i förväg kunna bedöma vad som föranleder beskattning eller ger rätt till avdrag. Dessa rättsäkerhetskrav har tillgodosetts i lagstiftningen bl a genom att prövning enligt lag mot skatteflykt skall ske i länsrätt i första instans samt att lagen endast omfattar den del av skatteområdet där möjlighet finns att söka förhandsbesked.

Sedan 1953 har således olika utredningar arbetat med att skapa en lagstiftningsprodukt mot skatteflyktsåtgärder. Detta arbete resulterade i 1980 års lag. Vidare har under årens lopp tillkommit ett antal speciallagar för att förhindra skatteundandragande åtgärder. I det lagstiftningsarbete som således pågått under ca 40 år har man alltid sökt finna en balans mellan kravet på effektivitet och rättssäkerhet. Fråga uppkommer om skatteförvaltningen idag är mera benägen att åsidosätta dessa allmänna krav för att komma till rätta med skatteplanering som erhållit sådan omfattning som kommanditbolagsuppläggen, utdelningsfonder samt utdelningsbolag.

Rättsutveckling i taxeringsnämnd

Vad som med utgångspunkt från skattelagstiftningen menas med skatteupplägg är oklart. Lagstiftningen saknar definitioner och vid sidan om lagen mot skatteflykt

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40

saknas bestämmelser som tar sikte på att underkänna yrkanden som är allt för gynnsamma för den skattskyldige.

RSV:s skrivelse har emellertid lett till att TN bl a ifrågasätter transaktioner med KB, utdelningsfonder och s k utdelningsbolag. Det faktum att TN vill utreda förhållandena har jag ingen anledning att ifrågasätta men då allt fler avvikelser sker från deklarationer med hänvisning till det av RSV angivna rättsfallet samt uppenbara citat ur skrivelsen uppkommer frågetecken. TN har inte resurser att ägna sig åt sådana uppgifter och inte heller kvalifikationer därför.

RSV anger att en ''genomsyn företagits av regeringsrätten i dom RÅ 1987 ref 78, där domstolen motiverat att avdrag vägrats med att ett såsom förskottsränta betecknat belopp i själva verket var betalnig för att få tillgång till en handling, som kunde ligga till grund för ett avdragsyrkande''.

Fråga uppkommer om detta verkligen är regeringsrättens rättsliga argumentering som RSV åberopar till stöd för sitt synsätt. Omständigheterna i målet var i korthet följande.

RÅ 187 ref 78 (Accenta-målet)

Enligt ett såsom lån betecknat avtal erhöll Ragnar J i juli -81, 50 000 kr från Accenta. För beloppet förvärvades obligationer och dessa deponerades som säkerhet för lånet.

I avtalet föreskrevs vidare att lånet skulle återbetalas i april -87 samt att låneräntan, 49 500 kr, skulle betalas i förskott och så skedde också i november -81.

Regeringsrätten vägrar avdrag för räntekostnaden med följande motivering.

Av det från Accenta till Ragnar J utbetalade beloppet, 50 000 kronor, återbetalades således 49 500 kronor inom fyra månader. Under resterande del av avtalstiden kunde Ragnar J disponera över endast 500 kronor, d v s bara en procent av det ursprungliga utbetalade beloppet. Mot denna bakgrund kan betalningarna på sammanlagt 45 500 kronor inte anses utgöra ersättning för kredit.

Därefter lämnar regeringsrätten sannolikt i förtydligande syfte vilket bl a kanske skall ses mot bakgrund att rätten inte var enig, följande, i och för sig onödiga tillägg.

''Den egentliga innebörden av avtalet får istället anses vara att Ragnar J mot betalning på 50 000 kronor år 1987 skulle få tillgång till en handling som redan vid 1982 års taxering kunde ligga till grund för ett avdragsyrkande på 49 500 kronor''.

Det senare tillägget kan rimligtvis inte ha någon självständig betydelse. Syftet har inte föranlett genomsyn. Det är väl trots allt det faktum att regeringsrätten ansett att det upprättade avtalet i sig inte utgör något kreditavtal som är kvintesensen. Vad parterna menat och i övrigt åsyftat kan efter ett sådant ställningstagande lämnas utan avseende.

Under sådana förhållanden hänger motiveringen också ihop med Nymanssonsmålet där regeringsrätten klipper av den rättsliga argumenteringen beträffande parternas syfte med avtalet genom att uttala att utdelning uppenbarligen hade vidtagits i syfte att erhålla befrielse från att erlägga skatt men detta saknar självständig betydelse för utgången i målet.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40

Mot bakgrund av angivna rättsfall samt förarbeten i anslutning till lagen om skatteflykt m m framgår att tolkningen av Accenta-målet knappast kan ske med utgångspunkt från parternas syfte. I själva verket har det enligt min mening varit tvärtom. Regeringsrätten har oavsett parternas syfte sett till avtalets reella innehåll.

Regeringsrätten har därför ingalunda ''motiverat att avdrag vägrats med att ett såsom förskottsränta betecknat belopp i själva verket var betalning för att få tillgång till en handling, som kunde ligga till grund för ett avdragsyrkande'', som RSV anger i skrivelsen.

RSV:s rekvisit och en jämförelse

Låt mig i anslutning till RSV:s anvisade rekvisit ta fyra exempel, nämligen Andersson, Pettersson, Lundström och Nilsson. De har samtliga under 1987 åtnjutit en särskilt hög inkomst, säg en miljon kronor. De vill reducera skatteeffekten.

Andersson tar upp ett lån och betalar förskottsränta. Det lånfångna kapitalet läggs i byrålådan. Andersson har nu uppskjutit beskattningen men inte fått någon avkastning.

Pettersson tar upp ett lån och betalar förskottsränta. Det lånfångna kapitalet används för inköp av premieobligationer. Pettersson har nu uppskjutit beskattningen och samtidigt skaffat sig möjlighet till en avkastning på premieobligationerna som är lågt beskattade.

Lundström köper en pensionsförsäkring. Efter dispens från RSV har han fått ett ordentligt försäkringsskydd. Lundström har nu uppskjutit beskattningen.

Nilsson tar upp ett lån och betalar förskottsränta. Lånfångat kapital tillskjuter han ett kommanditbolag vars verksamhet utgör kapitalförvaltning. Nilsson har nu uppskjutit beskattningen.

Genomgående för de fyra aktörerna är att de ''köpt sig avdrag''. Härigenom har de påverkat sin beskattning. Emellertid är det så, att Andersson, Pettersson och Lundström lugnt kan räkna med sina avdrag. Nilsson däremot som använt sitt lånfångna kapital till annan typ av avkasning skulle däremot förvägras avdrag, trots att de fyra aktörerna med undantag för Lundström skaffat sig ett lånfånget kapital på enahanda sätt.

På vilken rättslig grund vägras Nilsson avdrag. Det är detta som är den rättsliga kärnfrågan och ingenting annat. Argumenten att han köpt sig avdrag, varit passiv ägare har i dessa sammanhang ingen betydelse.

Dessa argument är enbart ett sätt att förvilla när man söker lösa rättsfrågan med ord utan rättsligt innehåll.

Ekonomisk betydelse — affärsmässighet

RSV anger i sin skrivelse att uppläggen med kommanditbolagen ofta inte innehåller någon egentlig affärsidé med hänsyn till det sätt varpå verksamheten bedrivits eller den tid delägarskapet avsett.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40

Hur många verksamheter påbörjas inte med en alltför bristande affärsmässighet och till följd härav slutar i konkurs. Hur många verksamheter vidmakthålls inte trots avsaknaden av affärsmässighet men där andra syften motiverat ett bibehållande. Kommanditbolag är en beprövad modell för finansiering av verksamheter som exempelvis innehåller inslag av betydande risk eller löpande förluster men som av andra skäl bör hållas vid liv.

Uttrycket affärsmässighet har i sig ingen skatterättslig betydelse. Vad som är affärsmässigt för Andersson och Lundström behöver inte vara affärsmässigt för Nilsson. Skattelagstiftningen innehåller ingen definition. Såväl enskilda som företag får handskas med sin ekonomi och med sin egen affärsmässighet. Över detta kan inte skattemyndigheterna styra.

Det latinska begreppet nullum tributum sine lege (ingen skatt utan lag) brukar i den skatterättsliga doktrinen anses utgöra en hörnpelare i rättssäkerhetens tjänst. Det finns anledning att begrunda begreppet så att inte RÅ ref 78 övertolkas. Det är bara ett rättsfall som löst bedömningen i det enskilda fallet.

Utdelningsbolag

Taxeringsnämnden har vid årets taxering inte bara nekat avdrag för engagemang i kommanditbolag. Under direkt likartad motivering nekas också avdrag för reaförluster vid avyttring av s k utdelnings- eller vinstbolag. Med utdelningsbolag förstås i detta sammanhang aktiebolag med beskattade vinstmedel. Reavinstaktören förvärvar bolaget och på bolagsstämman beslutas om utdelning varefter bolaget avyttras. Reavinster har därvid omvandlats till kapitalinkomster.

För det första skall noteras att transaktionerna i sig inte innebär några skattemässiga fördelar. Skatten har varken eliminerats eller uppskjutits (om man bortser ifrån årsskiftestransaktionen).

Trots detta återfinns motiveringar att den skattskyldige ''köpt'' ett avdrag för att minska skatten och sålunda nekas avdrag för reaförlusten då utdelningsbolaget avyttras.

Vad är det egentligen för rättsfigurer som dyker upp efter ett sådant synsätt.

— menar RSV att bolaget inte existerat?
— menar RSV att den skattskyldige inte förvärvat bolaget?
— menar RSV att transaktionen inte civilrättsligt är genomförd på ett korrekt sätt?
— menar RSV att beslutet om utdelning inte är lagligen grundat?
— menar RSV att avyttring inte kommit till stånd?

Lagstiftaren kan naturligtvis vidta åtgärder mot planeringen men TN har att tillämpa befintlig lag. Förvärv av aktiebolag med vinstmedel kan knappast nekas. Det är heller inte lagligt att neka rätten till utdelning och sker en försäljning med köpeskilling understigande anskaffningskostnaden har en förlust uppstått i förvärvskällan.

Menar RSV att man inte skall nöja sig med att konstatera att reaförluster uppkommer när försäljningspriset understiger summan av inköpspris och övriga kost-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40

nader. Skall TN dessutom undersöka om den framräknade förlusten är att anse som en verklig förlust.

Sett till transaktionernas reella innehåll har väl inget annat än just utdelning kommit till stånd. Någon särskild skatteförmån har heller inte erhållits och något ''köpt avdrag'' är det definitivt inte fråga om.

Slutord — en inkomstskatterättslig nödvärnssituation

Det rekvisit RSV anger skall föreligga för att kunna neka avdrag för förluster i kommanditbolag framstår enligt min mening i allt väsentligt som konstruerade. Att ha salufört uppläggen i organiserad form kan i sig knappast påverka den skatterättsliga bedömningen av enskilda delägares engagemang. Argumentet att delägarskapet varit kortvarigt och passivt är enligt min mening rent nonsens. Bristande affärsmässighet kan ha självständig betydelse men bedömningen snubblar lätt på tillämpning enligt lagen om skatteflykt.

Skatterätten bygger enligt huvudregeln på civilrätten. Det är logiskt. Till yttermera visso finns i regeringsrättens praxis exempel på ett underkännande av civilrättsliga transaktioner när den skatterättsliga konsekvensen har bedömts. Såväl lag, praxis som doktrin utgår emellertid ifrån att en formellt riktig rättshandling bör godtas och accepteras utifrån sitt faktiska innehåll. Lagstiftaren har om denna rättstillämpning blivit allt för fördelaktig i vissa fall reagerat med speciallagstiftning men i avsaknad av sådan lagstiftning är ett i botten liggande civilrättsligt synsätt ett oeftergivligt krav vid rättstillämpningen. Det godtycke som i annat fall omedelbart infinner sig kan inte under några former accepteras. Det räcker att argumentera med allmän hänvisning till de för vår civilisation självklara kraven på rättssäkerhet.

Skatteplanering har förvisso blivit en massprodukt under 80-talet. Det är naturligtvis en mängd olika — i och för sig fristående — faktorer som bidragit till detta. Det är inte bara skattekonsulternas fiffighet utan också de stora reavinster som förekommit i högkonjukturen samt att det självklart utifrån den enskilda individens utgångspunkt finns ett intresse att reducera den drakoniska marginalskatten.

Kan skatteplanering godtas och accepteras om den hålls på en rimlig nivå? Frågan om skatteplaneringens omfattning är till stor del också fråga om hur stort kapital planerarens och dennes medhjälpare förfogar över. Med tillräckligt stora resurser skulle stora delar av inkomstskatten kunnat ha planerats bort (en hisnande tanke). Har vi då möjligtvis fått en skattemässig nödsituation? Skulle denna nödvärnssituation göra det möjligt och motiverat för RSV i egenskap av central förvaltningsmyndighet att åsidosätta normala krav på rättssäkerhet och utifrån en politisk uppfattning formulera sin syn på visst transaktionsmönster i syfte att underkänna dessa. Enligt min mening saknas skatterättsligt godtagbara skäl att underkänna merparten av de transaktioner som genomförts. När det gäller kommanditbolag delar finansdepartementet uppenbarligen denna uppfattning eftersom ett förslag om ändrad lagstiftning lagts vilket också lett till lag. RSV synes varken ha stöd i lag, praxis eller doktrin för sin rättsliga argumentering och mot bakgrund härav framstår skrivelsen som ytterst märklig.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40

Jag vänder mig inte emot att RSV delgivit landets skattechefer sin syn på dessa transaktioner. Det torde i själva verket vara RSV:s skyldighet i en besvärlig skatterättslig situation. Jag vänder mig emot den rättsligt innehållslösa argumenteringen som förekommit i sammanhanget. Frågor om att skattemässigt underkänna civilrättsligt riktigt genomförda transaktioner är förvisso mycket svårt och kanske det svåraste på skatteområdet. Likväl torde det vara ett självklart krav att RSV underbygger sina ställningstagande utifrån gällande rätt och praxis. Envar verksam på skattområdet inser riskerna med att låta TN tillämpa institutet genomsyn. RSV:s skrivelse har knappast underlättat bedömning och ifråga om syn har TN i det här sammanhanget knappt berikats med ledsyn. Av TN:s avvikelser att döma har det i vissa fall varit fråga om fullständig blindhet. Det kan omöjligen vara TN:s sak att vid avgörande av taxeringen civilrättsligt ompröva och underkänna transaktioner som godtagits i andra sammanhang.

Hade RSV agerat om det varit fråga om 2—3 aktörer med kommanditbolag? Svaret är sannolikt nej. Omfattningen har uppenbarligen pressat på RSV att agera. Under kontrollerade former accepteras skatteplanering i syfte att eliminera delar av marginalskatten. Varför har dessa typer av skatteplanering väckt sådant intresse. En stor del av det ianspråktagna kapitalet har använts för köp av räntebärande stadspapper, obligationer, m m. En i sig vällovlig och samhällsnyttig insats. Kapitalet kommer inte från utlandet och det har också stannat i riket.

Utrymmet för skatteplanering begränsas alltmer. Viljan att eliminera marginalskatten torde hos den enskilde individen finnas kvar. Fiffigheten hos skattekonsulterna torde vi också i framtiden kunna räkna med. Begränsas alla möjligheter i riket torde kapitalflykten bli minst lika gigantisk och med god marginal snabbt passera omfattningen av såväl skalbolag, utdelningsfonder, vinstbolag, som KB m m.

Det kommer naturligtvis alltid att finnas utrymme för skatteplanering så länge det finns skillnader i skatteuttaget mellan förvärvskällorna. Om dessa elimineras och det höga skattetrycket bibehålls förefaller det rimligt anta att kapitalet flyttas ut från riket. Från den risken torde man knappast kunna bortse. Samtidigt uppkommer fråga om inkomstskattesystemet verkligen är värt att bevara . Den mer eller mindre anatomiska studie som krävs för att åsätta en rättvis och likformig taxering kommer aldrig att kunna anpassas till nutidens scenario. Det finns ingen rättvisa eller likformighet i dagens inkomstskattesystem och det är beklämmande att det är fiscalen som i stor utsträckning svarar för den rättspolitiska utvecklingen. Inkomstskattesystemet kan i flera avseenden anses utgöra en nödlösning, och sett från den enskildes utgångspunkter utgör kommanditbolagstransaktioner endast exempel på åtgärder som vidtas för att värna sig mot det höga skattetrycket.

Advokat Jan Thörnhammar, verksam vid advokatfirman Thörnhammar AB i Stockholm

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40

SRF
Står för trygghet

Att anlita en Redovisningskonsult SRF ger trygghet.
Beteckningen SRF är en garanti för kvalificerad *ekonomisk utbildning*, minst 5 års praktisk *yrkeserfarenhet* och en kontinuerlig *aktualitetsutbildning*.

Över hela landet

Redovisningskonsulter SRF finns på de flesta orter. Mer än 100 000 företag i vårt land anlitar någon av Sveriges över 700 Redovisningskonsulter SRF.

Mest mindre och medelstora företag

De flesta som anlitar en Redovisningskonsult SRF är mindre företag. Småföretagare som har verklig nytta av en aktiv rådgivare vid sin sida. Som vill ha en kunnit samtalspartner — inte en siffergranskare eller kontrollant.

SRF är inte vem som helst

Sveriges Redovisningskonsulters Förbund SRF ge en omfattande information och utbildning åt sina ledamöter. SRF har egen Servicebyrå för distribution av facklitteratur, blanketter m m, en Dataenhet för hjälp med utvärdering av datautrustning, Expertpanel med specialistkompetens. SRF är också representerat i offentliga nämnder och utgör remissinstans i bl a redovisnings- och skattefrågor.

Vill du veta mer om SRF?

Beställ vårt informationsmaterial från förbundskansliet i Falun.
Du hittar oss också i Gula Sidorna under "Redovisningskonsulter" markerade med SRF eller △.

SVERIGES REDOVISNINGSKONSULTERS FÖRBUND SRF
— småföretagarens rådgivare och samtalspartner.

Förbundsadress: Stigaregatan 7, Box 143, 791 23 Falun. Tfn 023-181 30.

☐ Sänd mig informationsmaterial om SRF.
☐ Sänd mig ansökningshandlingar för ledamotskap i SRF.

Namn _____

Företag _____

Adress _____

Postadress _____

Brevporto

SRF:s SERVICEBYRÅ AB
Box 143
791 23 FALUN

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-06 23:17:40